

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **D. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, týkající se starobního důchodu č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. října 2013, č. j. 18 Ad 28/2013 - 10,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu byla 8. listopadu 2013 doručena kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta její žaloba proti dvěma přípisům žalované ze dne 15. května 2013 a 4. června 2013 č. j. X, jimiž bylo stěžovatelce vysvětleno, jakým způsobem došlo k výpočtu jejího starobního důchodu, jenž byl stěžovatelce přiznán rozhodnutím ze dne 25. ledna 2011. Součástí kasační stížnosti byla i žádost o ustanovení zástupce pro řízení.

Nejvyšší správní soud shledal, že v posuzovaném případě se jedná o zjevně neúspěšnou kasační stížnost. Předmětem řízení před Krajským soudem v Brně totiž stěžovatelka učinila dopisy žalované ze dne 15. května 2013 a 4. června 2013 č. j. X, jimiž bylo stěžovatelce vysvětleno, jakým způsobem došlo k výpočtu jejího starobního důchodu, který byl stěžovatelce přiznán rozhodnutím ze dne 25. ledna 2011. Jak ale Krajský soud v Brně v odůvodnění napadeného usnesení stěžovatelce podrobně vysvětlil, nejde o správní rozhodnutí, takže proti těmto dopisům nelze podat žalobu podle § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), protože žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl. Krajský soud v Ostravě evidentně postupoval správně, pokud návrh na přezkum obou dopisů žalované odmítl, neboť skutečně nejde o správní rozhodnutí. Starobní důchod byl

stěžovatelce přiznán rozhodnutím ze dne 25. ledna 2011, jak plyne ze sdělení žalované ze dne 15. května 2013, toto rozhodnutí však stěžovatelka nenapadla.

Nejvyšší správní soud z těchto důvodů dospěl k závěru, že další vedení řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované je předem odsouzeno k procesnímu nezdaru, proto usnesením ze dne 12. listopadu 2013 č. j. 6 Ads 84/2013-5 rozhodl tak, že zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce z řad advokátů. Současně ji tímto usnesením – pro případ, že bude na kasační stížnosti trvat – vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení usnesení buď předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelku také poučil o tom, že podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. soud kasační stížnost odmítne, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, takže v řízení nelze pokračovat.

Citované usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pátek 22. listopadu 2013, lhůta dvou týdnů tedy uplynula v pátek 6. prosince 2013. Stěžovatelka na ně nijak nereagovala.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud – v souladu s upozorněním, jehož se stěžovatelce dostalo v usnesení č. j. 6 Ads 84/2013-5 ze dne 12. listopadu 2013 – kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť nebyly splněny podmínky řízení a tento nedostatek přes výzvu soudu nebyl odstraněn, pročez v řízení nebylo lze pokračovat.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 12. prosince 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu